

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
OSIJEK

OPĆINSKI SUD U
RIJECI

12 -05- 2016

PRIMLJENO

GŽ R-164/2016-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Branke Guljaš, kao predsjednika vijeća, Drage Grubeše, kao suca izvjestitelja i člana vijeća i Josipa Gabrića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 3 Maj Motori i Dizalice d.d. Rijeka, Liburnijska 3, OIB: 29217701185, zastupan po Odvjetničkom uredu dr.sc. Ana Holjar iz Rijeke, protiv I-tuženika Marijana Dodić iz Rijeke, Medovićevo 2, OIB: 62872519069, II-tuženika Ivana Fumić iz Rijeke, Blažićevo 7, OIB: 15686242790, III-tuženika Mehudina Bahović iz Viškova, Draga broj 21, OIB: 76009741972, svi zastupani po Odvjetničkom uredu Škorić iz Rijeke, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Rijeci br. P-1597/14-10. od 31. prosinca 2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21. travnja 2016. godine,

presudio je

Žalba tužitelja odbija se kao neosnovana i potvrđuje presuda suda prvog stupnja u pobijanom odbijajućem dijelu, kao i u odluci o trošku (toč. I.-1. do 3. izreke i toč. II. izreke).

Tužitelju se ne dosuđuje trošak žalbe.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete prema svakom tuženiku u iznosu od 153.162,50 kn s zateznim kamatama počev od dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška, u roku od 8 dana (toč. I.-1. do 3. izreke).

"II. Tužitelj 3.MAJ MOTORI I DIZALICE d.d. Rijeka dužan je naknaditi prouzročeni parnični trošak tuženicima: 1. MARIJANU DODIĆ u iznosu od 3.889,00 kn, 2. IVANU FUMIĆ u iznosu od 3.889,00 kn, 3. MEHUDINU BAHOVIĆ u iznosu od 3.889,00 kn, sve u roku od 8 dana."

Ovu presudu u odbijajućem dijelu, te odluku o trošku pravovremeno podnesenom žalbom pobija tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN br. 57/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13) – dalje ZPP, s prijedlogom da se ista preinači u smislu žalbenih navoda ili podredno ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje i dosudi trošak žalbe.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanjska presuda sadržava razloge o odlučnim činjenicama i u istoj nema proturječnosti na koje se upire u žalbi, pa prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

Činjenično stanje nije pogrešno i nepotpuno utvrđeno time što je prvostupanjski sud odbio prijedlog tužitelja za izvođenjem dokaza uvidom u postupke koji su tuženici pokrenuli protiv tužitelja (P-1030/14.).

Nakon donošenja Odluka o redovitom otkazu ugovora o radu zbog poslovno uvjetovanih razloga 31. listopada 2013. godine (čl. 107. st. 1. podstavak 1. Zakona o radu – NN br. 149/09, 61/11, 82/12, 73/13 – dalje ZR), tužitelj – poslodavac je s I do III-tuženicima temeljem čl. 104. i 105. ZR dana 31. listopada 2013. godine zaključio sporazume o visini otpremnina.

Čl. 4. sporazuma tužitelj se obvezao svakom tuženiku na ime otpremnine isplatiti iznos od 75.000,00 kn u roku od 3 mjeseca počam od dana prestanka radnog odnosa (radni odnosi prestali 31. listopada 2013.g.).

Tuženici – radnici su se obvezali da će nakon prestanka radnog odnosa kod poslodavca čuvati kao poslovnu tajnu sve povjerljive podatke poslodavca, osobito podatke u svezi poslovnih odnosa i usluga poslodavca ili poslovnog partnera poslodavca, podatke do kojih je radnik došao obavljajući svoj posao predviđen ugovorom o radu, podatke o financijama, istraživanju, procesima i poboljšanjima, know-how podatke, detalje ugovora, strategiju razvoja, službenu dokumentaciju poslodavca, te osobito podatke o iznosu otpremnine iz ovog sporazuma, kao i sve ostale podatke za koje poslodavac na drugi način odluči da su to podaci povjerljive naravi. Ako radnik postupi protivno obvezi iz prethodnog stavka ovog članka sporazuma, ovaj se sporazum ima smatrati automatski raskinutim, pa u tom slučaju poslodavac ima pravo zahtijevati od radnika naknadu pretrpljene štete u visini dvostrukog iznosa otpremnine (ovdje 150.000,00 kn od svakog tuženika).

U čl. 5. sporazuma tuženici su izjavili kako od poslodavca neće potraživati veći iznos od ugovorene otpremnine, da prema tužitelju nemaju nikakvih tražbina iz ili u svezi radnog odnosa izuzev sporazuma ugovorenog iznosa otpremnine, te su se odrekli da će sudskim ili drugim putem potraživati od poslodavca bilo koji iznos tražbine iz ili u svezi radnog odnosa.

Tužitelj zahtjeva od svakog tuženika naknadu materijalne štete od 150.000,00 kn (dvostruki iznos ugovorene otpremnine), jer su prekršili čl. 4. sporazuma odavanjem poslovne tajne o visini ugovorene otpremnine (čl. 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka – NN br. 108/96, 79/07) – dalje ZOZTP, što su protiv tužitelja pokrenuli sudske postupke (29. travnja 2014.g.) radi isplata razlike otpremnine, naknadu plaća i božićnica, te isplatu materijalne štete

u slučaju uspjeha tuženika u pokrenutim sudskim postupcima u najmanjem iznosu od 3.162,50 kn od svakog tuženika.

Prvostupanjski sud je utvrdio da su tuženici pokrenuli sudske postupke kako to tvrdi tužitelj u činjeničnim navodima tužbe, zatim da ugovorena otpremnina nije isplaćena od poslodavca već od državne agencije CERP jer je tuženik bio u postupku predstečajne nagodbe (otpremnina isplaćena 11. travnja 2014. godine), da u vrijeme sklapanja sporazuma Pravilnikom o radu tuženika nije bilo regulirano što se smatra poslovnom tajnom niti propisana obveza čuvanja poslovne tajne.

Nastavno, prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj nije uspio dokazati da je ugovorena visina otpremnine kao poslovna tajna postupcima tuženika učinjena dostupna drugima (radnicima, a osobito svjedoku Vinku Radovani) osim kroz sudske postupke, te da se o otpremninama imali saznanja i drugi radnici (za 104 radnika su donesene odluke o poslovno uvjetovanim otkazima), sindikati, radničko vijeće, Fina koja je vodila postupak predstečajne nagodbe, te mediji, nadležno ministarstvo i poslovni partneri (iskazi svjedoka Kristijana Cvijetovića i Gradimira Šain).

Odbijanjem tužbenih zahtjeva prvostupanjski sud je ispravno primijenio materijalno pravo.

Pravilno je shvaćanje prvostupanjskog suda da ugovorena poslovna tajna o visini otpremine nije poslovna tajna po odredbi čl. 19. ZOZTP, te da se ne smatraju poslovnom tajnom podaci koji se podastiru u sudskim postupcima (čl. 24. ZOZTP).

Ispravno je shvaćanje prvostupanjskog suda da tužitelju ne pripada pravo na unaprijed ugovoreni iznos naknade štete od 150.000,00 kn od svakog tuženika (čl. 100. ZR), kao i da ne postoji odgovornost tuženika za naknadu štete za pokretanje sudskih postupaka, jer se radniku po čl. 129. ZR ne može sporazumom isključiti Zakonom propisano pravo na sudsku zaštitu prava iz radnog odnosa.

U pogledu štete koja će nastati u sudskim postupcima, prihvaća se shvaćanje prvostupanjskog suda da tužitelju ne pripada pravo zahtijevati u ovoj parnici naknadu štete za troškove koje će imati u sporovima koje su radnici pokrenuli protiv poslodavca.

Budući je tuženicama ugovor o radu prestao odlukama o redovitom otkazu zbog poslovno uvjetovanih razloga, tuženici po odredbi čl. 119. ZR imaju pravo na otpremninu.

Zbog toga što je pravo radnika na otpremninu propisano ZR ništetna je odredba sporazuma u čl. 4. kojim je ugovoreno da poslodavac ima pravo zahtijevati od radnika naknadu pretrpljene štete u visini dvostrukog iznosa otpremnine u slučaju iznošenja poslovne tajne o visini iznosa otpremnine, neovisno o tome što se radi o poticajnoj otpremnini (čl. 322. Zakon o obveznim odnosima – NN 35/05, 41/08).

Konačno na žalbene navode valja odgovoriti da po ocjeni ovog suda nema pretpostavki o odgovornosti za štetu tuženika po čl. 99. ZR, a niti zbog kršenja ugovorne obveze po čl. 360. ZOO, jer je odredba čl. 4. sporazuma u dijelu da poslodavac ima pravo zahtijevati od radnika naknadu pretrpljene štete u visini dvostrukog iznosa otpremnine ništetna, kao i iz razloga što je raskida ugovora došlo po samom Zakonu zbog neispunjenja obveze tuženika u roku koji je bitan sastojak sporazuma (čl. 361. ZOO).

Nije od utjecaja na zakonitost pobijane presude što prvostupanjski sud nije donio presude zbog ogluhe jer za donošenje iste nisu bile ispunjene pretpostavke (čl. 331.b. ZPP).

Odluka o troškovima parničnog postupka je zakonita i pravilna (čl. 154. st. 1., čl. 155. ZPP i važeća Odvjetnička tarifa).

Odluka o trošku žalbe temelji se na odredbi čl. 166. st. 1. ZPP.

Temeljem čl. 368. ZPP, valjalo je odlučiti kao u izreci odluke.

U Osijeku 21. travnja 2016. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Branka Guljaš, v.r.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik
Blaženka Vuletić